

Stof blandt Giftstofferne — hvorvidt en saadan Foranstaltning vil være af væsentlig Betydning, for at forebygge uforfætlige Ulykker, eller ikke, det vil jeg lade staae hen, det er vanskeligt at bedømme, og det er ikke minligt at paapege bestemte Resultater; det virker negativt, det virker ved at forebygge, at disse Stoffer komme mellem Mand og Mand, hvor de kunde foranledige Ulykker.

Det er først, naar det positivt viser sig, at der skee Ulykker — fordi der ikke er et saadant Lovbud — at man med Bestemthed kan sige, at en Feil er begaaet. Jeg skal dernæst vende mig til den anden Art af Indvendinger, som ere fremsatte — det er den, som er bleven fremført af et æret, meget sagkyndigt Medlem af Forsamlingen, og som ikke gik ud paa at dadle Lovudkastets Formaal og Princip. Det blev meget mere erkjendt af den ærede Taler, at det nærmest maatte være en Autoritets-, en Dvirgheds-Sag at bestemme de forskellige Stoffer, som burde inddrages under Giftlovgivningen. Men han gik tillige ud fra, at vi endnu ikke befinde os paa det Standpunkt, hvorpaa en saadan Bestemmelse var nødvendig, og det fordi vi mangle en hensigtsmæssig Giftlovgivning. Jeg kan just ikke nægte, at den nu bestaaende Giftlovgivning ikke er meget gennemgribende, aldeles fuldstændig (Flere Stemmer, nei!); men det synes mig ikke, at, fordi vi ikke have nogen aldeles fuldstændig, en i alle Henseender tilfredsstillende Giftlov, man derfor skulde opsætte at træffe en saadan Foranstaltning, hvorved ialfald dog nogle Mangler kunne afhjælpes. Det er netop den store Fordeel ved vort nærværende System, at en saadan Mangel i Lovgivningsfaget, som maaskee kunde være vanskelig for Regjeringen at afhjælpe, at den netop bliver paavist fra sagkyndige Folke-repræsentanters Side. Der ere vistnok faa Gjenstande, hvor Regjeringen mere kunde ønske at faae Bistand fra sagkyndige Mænd end netop i dette Tilfælde, hvor der naturligvis udfordres ikke faa Kundskaber og Kræfter, som maaskee ikke fuldstændigt repræsenteres af de Regjerings-Autoriteter, som skulle beskæftige sig med Udarbejdelsen af saadanne Lovarbejder. Derfor kan der heller ikke være nogen fuldstændig Lovgivning om Giftforternes Behand-

ling og Forhandling. Det viser kun, at det vilde være ønskeligt, at enten Regjeringen eller de ærede Medlemmer af Thinget kunde fremkomme med et hensigtsmæssigt Forslag til en saadan Lov, medens det forekommer mig dog ikke at burde udelukke, at man gjør, hvad der imidlertid kan gøres med Hensyn til saadanne Stoffer, som vise sig farlige; og som alle Autoriteter ere enige om, at det er hensigtsmæssigt, at de bleve inddragne under de Regler, man nu har.

Jeg har saaledes tilladt mig noget nærmere at gjøre Forsamlingen bekendt med de Grunde, som have bevæget mig til at fremkomme med nærværende Lovudkast. Jeg har, som sagt, ikke gjort det, for at min Myndighed skulde kunne udvides, men jeg har gjort det, fordi jeg ikke turde paatage mig det Ansvar, som vilde falde paa mig, naar en saadan Artikel, som alle Autoriteter have ønsket inddragen uuder Giftlovgivningen, ikke blev inddragen. Jeg forlanger intet Tillidsvotum ved at nærværende Lovudkast antages (Latter). Jeg vil troe at staae mig ligegodt med den ærede Forsamling, om Lovudkastet bliver antaget eller forkastet; men jeg vil i visse Henseender ansee mig for lettet, ved at have forelagt den ærede Forsamling dette Lovudkast — hvad enten den saa antager det eller ikke — fordi jeg derved fritages for Ansvaret, og det var det, jeg ikke vilde bære.

Sermonen: Jeg tillader mig at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af en æret Rigsdagsmands Uttringer over dette Lovudkast ved første Behandling, navnlig Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Fenger). Den ærede Rigsdagsmand yttrede nemlig: „at det er bestemt i Giftloven, at Ingen maa købe Rottekrud uden hos Apothekerne, saa spørger jeg dem, om man da ikke paa Landet kjober Rottekrud andre Steder end paa Apothekerne, om man ikke fornemmeligt kjober det, navnlig hos Bispekrammerne, Dyrågerne og Kammerjægerne?“ Jeg maa hertil bemærke, at i min Egn, eller det Apothek, der ligger os nærmest, nemlig Belle Apothek, kunne vi ikke faae Rottekrud undtagen Dyrågerne; for nogle Aar længere tilbage kunde vi fra Landet faae Rottekrud paa Apotheket, naar vi havde Præstent-